

ผลของการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยที่มีต่อพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 3

ภารตี คงสี¹, วัน เดชพิชัย²

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท, หลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาหลักสูตรและการสอน, สถาบันมหาวิทยาลัยหาดใหญ่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย 2) เพื่อศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย นักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนสรรเสริญอิสลาม ชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28 คน ได้โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตำบลจะโหนด อำเภอยะนะ จังหวัดสงขลา เวลาที่ใช้ในการวิจัยในภาคเรียน 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 5 สัปดาห์ละ 2 วัน วันละ 40 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย จำนวน 10 ชุด 2) แบบสังเกตพฤติกรรมทางด้านสังคมของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 หัวข้อ 12 ข้อย่อย 3) แบบสังเกตความสุขของเด็กปฐมวัย จำนวน 5 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติทดสอบหาความเที่ยงตรง การหาร้อยละค่าเฉลี่ย(X) และเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภายในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกโดยใช้สูตร t-test dependent

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย มีค่าสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน มีคะแนนเฉลี่ย 41.86 ค่า S.D 1.49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2) ผลการศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย พบว่าระดับความสุขของเด็กอยู่ทีมากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.72 และค่าเฉลี่ยรวม S.D เท่ากับ 0.28

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน, พฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย

Effects of Thai Traditional Children's Play on Social Behavior of Kindergarten 3

Paradee Kongsee¹, Wan Dechpichai²

¹ Graduate student, Department of Master of Education, Faculty of Curriculum and instruction, Hat Yai University.

Abstract

The objectives of this research was to 1) To compare the social behavior of preschool children before and after receiving the experience with the Thai traditional play activity series. 2) To study the happiness of preschool children towards organizing experiences with Thai traditional play activities There were 28 male-female students aged 5-6 years studying at Prasanam Islam School, Kindergarten 3, Semester 1, Academic Year 2020 by simple random sampling. Under the Office of the Private Education Promotion Commission, Chanong Sub-district, Chana District, Songkhla Province, the research time in the first semester of the academic year 2020 was 5 weeks, 2 days per day, 20 minutes per day. The research instruments were as follows: 1) 10 Thai folk play activities series 2) An observation form on social behavior of early childhood children, consisting of 3 topics, 12 sub-items, 3) an observation form on happiness of early childhood children, consisting of 5 items. The statistics used in the data analysis were test statistics. be honest Determination of mean percentage (X) and standard deviation (S.D). Comparison of learning achievement scores within the experimental group before and after training using t-test dependent

The results of the study found that 1) Comparison of social behavior of preschool children before and after receiving the experience with Thai traditional play activities is higher than the pre-semester The mean score was 41.86, the S.D value 1.49 was statistically significant at the 0.01 level. 2) The results of a study on happiness of early childhood children on organizing experiences with Thai traditional play activities It was found that the happiness level of the children was the highest. The total mean was 3.72 and the total mean S.D was 0.28.

Keywords: Set of activities for folk games, social behavior of early childhood

ความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560 กำหนดแนวทางการจัดการศึกษาปฐมวัยว่าเป็นการจัดการศึกษาที่ต้องเป็นไปเพื่อให้เด็กปฐมวัยมีการพัฒนาที่รอบด้าน ทั้งร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาให้เหมาะสมกับวัย เพื่อให้เด็กเกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สามารถเรียนรู้ได้อย่างสอดคล้องกับหลักการพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลและความต้องการจำเป็นพิเศษ สร้างคุณลักษณะให้เด็กปฐมวัยมีอุปนิสัยใฝ่ดี มีคุณธรรม มีวินัย ใฝ่รู้ มีความคิดสร้างสรรค์และสามารถสืบสานสืบทอดและวัฒนธรรมที่หลากหลายได้ และยังบ่มเพาะเจตคติของเด็กปฐมวัยให้เคารพคุณค่าของบุคคลอื่น มีจิตวิญญาณของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างเสมอภาคและมีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนั้นการศึกษาปฐมวัยจึงเป็นรากฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคลและตลอดจนการพัฒนาประเทศ เพราะเป็นการปูพื้นฐานชีวิตทั้งมวลให้แก่เด็กทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของสังคม (แผนการศึกษาแห่งชาติ 2560)

กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โดยกำหนดปรัชญาของการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยว่า “การศึกษาปฐมวัย เป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิด ถึง 6 ปีบริบูรณ์ อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ และพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทร และความเข้าใจของทุกคน เพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ (หลักสูตรปฐมวัย พุทธศักราช 2560, น. 2)

พัฒนาการด้านสังคมเป็นพัฒนาการของความสามารถที่แสดงพฤติกรรมต่อบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับแบบแผนที่สังคมยอมรับได้ พฤติกรรมที่แสดงออกจะบ่งบอกให้เห็นถึงเจตคติและค่านิยมเฉพาะตนของบุคคลคนนั้น ผู้ที่มีพัฒนาการทางสังคมดีจะมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้อื่น เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นเช่นเดียวกับตนเอง การชี้แนะของพ่อแม่และสมาชิกครอบครัวการจัดการเรียนการสอนเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นที่การส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญามากกว่าด้านอื่นๆ เพราะคิดว่าเป็นวิธีการนำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองในอนาคตได้ แต่การพัฒนาที่สำคัญอาจจะละเลยได้ก็คือ การพัฒนาการด้านสังคม เพราะปัจจุบันเด็กที่มีสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ดีแต่กลับมีปัญหาในการปรับตัวเข้ากับสังคมเป็นจำนวนมากและไม่สามารถดำรงชีวิตและเป็นปัญหาที่รุนแรงของสังคมในอนาคต จึงจำเป็นอย่างยิ่งให้เด็กเป็นทั้งคนเก่ง คนดีและอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข รู้จักปรับตัวเข้ากับผู้อื่น (พัชร ผลิตโยธิน.2546,น. 16) เพราะในการดำรงชีวิตนั้น มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มๆ เพื่อช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การอยู่ร่วมกันมีลักษณะเป็นวัฒนธรรม เพื่อสนองความต้องการพื้นฐานของตนเองด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคมและสร้างสรรค์ความเจริญให้ตนเอง หมู่คณะและเพื่อถ่ายทอดวัฒนธรรมความเจริญแก่กัน (วิริยะ บุญยะนิวาสน์.2547,น. 29)

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนและสอบถามจากครูผู้สอนเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสรรเสริญอิสลาม โดยพบปัญหาและพฤติกรรมทางสังคมที่ควรได้รับการแก้ไขและส่งเสริมในด้านการร่วมมือ การแบ่งปัน และการช่วยเหลือตนเอง เด็กยังขาดพัฒนาการความพร้อมในด้านเหล่านี้ อาจส่งผลมาจากความไม่พร้อมของสภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อมในชนบทที่อาศัยอยู่ บางครอบครัวมีปัญหาในการดำรงชีวิตประจำวัน บางครอบครัวมีปัญหาด้านฐานะ ปัญหาเหล่านี้อาจส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกันในสังคมของเด็ก ถ้าปล่อยให้เด็กเหล่านี้ขาดโอกาสในการดูแลเลี้ยงดูถูกต้องก็จะทำให้ขาดเยาวชนที่มีคุณภาพในอนาคตได้ จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและมีความสนใจที่จะนำการละเล่นพื้นบ้านมาจัดเป็นกิจกรรมในรูปแบบกิจกรรมกลางแจ้งเพื่อพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสรรเสริญอิสลาม และส่งเสริม พฤติกรรมทางสังคมของนักเรียน โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติผ่านกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน เพื่อให้เหมาะสมกับวัยและการ

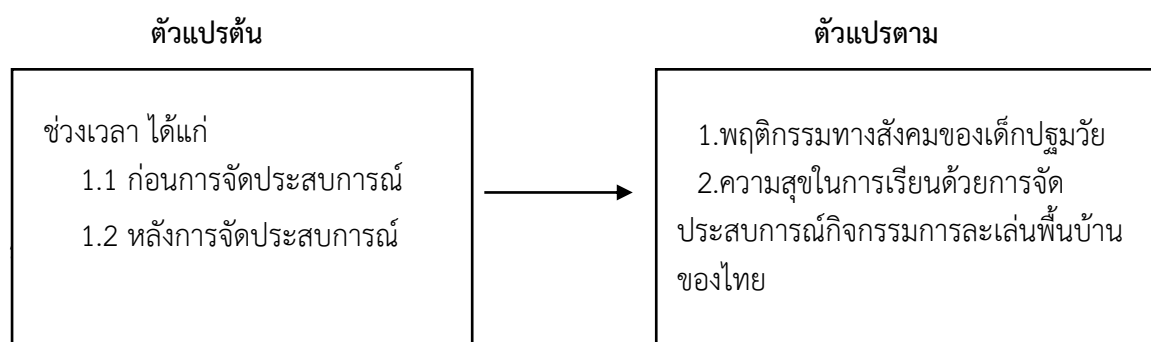
พัฒนาทางด้านสังคมของเด็กปฐมวัยด้วยการวิจัยการทดลองและนำผลที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมสำหรับเด็กปฐมวัย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เกิดแนวคิดว่าควรมีการจัดชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านในการพัฒนาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยและเพื่อส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะการเล่นถือเป็นหัวใจสำคัญของเด็ก ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถช่วยพัฒนาและส่งเสริมได้ทุกด้าน และเด็กจะมีความพร้อมในการพัฒนาทางด้านสังคมที่ดี สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างมีความสุขได้เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในการจะส่งเสริม หล่อหลอม ปรับเปลี่ยน ปรับปรุง พฤติกรรมด้านสังคมในทางที่ดีให้เกิดขึ้นกับตัวเด็ก เพราะขณะที่เด็กเล่นนั้นเด็กได้รู้จักการปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนๆ รู้จักการเจรจา สนทนา คบหาสมาคมกับคนกลุ่มอื่น ดังนั้นถ้าเราเข้าใจความสำคัญ เข้าใจธรรมชาติของการเล่นและเปิดโอกาสให้เด็กได้รับประสบการณ์การเล่นในสิ่งที่เด็กพอใจ และหาวิธีการส่งเสริมให้เด็กเกิดการเรียนรู้พัฒนาการทางสังคมได้อย่างเหมาะสม ย่อมจะทำให้เด็กมีประสบการณ์การเล่นกลางแจ้ง สามารถจัดให้อยู่ในรูปแบบของการนำเอาประสบการณ์การเล่นกลางแจ้งแบบการเล่นพื้นบ้านมาจัดให้กับเด็ก (วีระพงศ์ บุญประจักษ์.2545,น. 26) ทั้งนี้คุณค่าการเล่นพื้นบ้านเป็นผลดีทางด้านร่างกาย การเล่นพื้นบ้านให้คุณค่าส่งเสริมทางด้านร่างกายกับผู้เล่นครบถ้วนทุกคุณค่าเรียงลำดับคุณค่าที่ได้รับจากมากไปหาน้อย คือได้รับคุณค่าเกี่ยวกับความอ่อนตัว ความแม่นยำการทรงตัวที่ดี การประสานงานระหว่างระบบต่างๆภายในร่างกาย ความแข็งแรง พลังของกล้ามเนื้อ ความเร็ว ความคล่องแคล่วว่องไว และความอดทนของระบบหายใจ รูปแบบการฝึกหรือการออกกำลังกายนั้นก็มียหลายรูปแบบ โดยเฉพาะรูปแบบการฝึกแบบสถานี้นับว่าเหมาะสมกับเด็กประถมศึกษา (ชัชชัย โกมารทัต.2549,น. 21)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย
2. เพื่อศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตำบลจะโหนด อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลา ได้แก่ โรงเรียนบุศตานุดิน โรงเรียนสรรเสริญอิสลาม โรงเรียนดีนูลอิสลาม โรงเรียนอิสลามวิทยานูเคราะห์ รวมทั้งหมด 4 โรงเรียน มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1.กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชาย-หญิง อายุระหว่าง 5-6 ปี กำลังศึกษาอยู่โรงเรียนสรรเสริญอิสลาม ชั้นอนุบาล 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 28 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย สังกัดสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตำบลจะโหนด อำเภोजะนะ จังหวัดสงขลาการวิจัยในครั้งนี้

2.เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย จำนวน 10 ชุด 2) แบบสังเกตพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัย จำนวน 3 หัวข้อ 12 ข้อย่อย 3) แบบสังเกตความสุขของเด็กปฐมวัย จำนวน 5 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติทดสอบหาความเที่ยงตรง การหาร้อยละค่าเฉลี่ย(X) และเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D) การเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภายในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการฝึกโดยใช้สูตร t-test dependent

ผลการวิจัย

ตอนที่1 การเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย

ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย

การทดสอบ	n	$\bar{X}$	S.D	t
ก่อนเรียน	28	36.90	1.37	73.798**
หลังเรียน	28	41.86	1.49	76.883**

** นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่3 แสดงว่าผลเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย ในการวัดระดับความสามารถก่อนเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยกับ 36.90 ค่า S.D 1.37 หลังจากที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน แล้วทำการทดสอบหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 41.86 ค่า S.D 1.49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย

ผลการวิเคราะห์การศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 เป็นการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 3

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	แปลความหมาย
1.ชุดกิจกรรมริ้วขบวน				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.59	0.36	มากที่สุด
2	ร่าเริงแจ่มใส	3.72	0.26	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.45	0.42	มาก
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.45	0.42	มาก
5	มีอารมณ์ขัน	3.45	0.42	มาก
2.การเล่นซ่อนหา				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.66	0.31	มากที่สุด

2	รำเรงแจ่มใส	3.52	0.39	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.72	0.26	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.78	0.44	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.66	0.31	มากที่สุด
3.การละเล่นหมากเก็บ				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.86	0.00	มากที่สุด
2	รำเรงแจ่มใส	3.72	0.26	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.59	0.36	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.59	0.36	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.79	0.19	มากที่สุด
4.การละเล่นมอญซ่อนผ้า				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.72	0.26	มากที่สุด
2	รำเรงแจ่มใส	3.72	0.26	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.86	0.00	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.79	0.19	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.72	0.26	มากที่สุด
5.การละเล่นงูกินหาง				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.38	0.44	มาก
2	รำเรงแจ่มใส	3.59	0.36	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.86	0.00	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.52	0.39	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.86	0.00	มากที่สุด
6.การละเล่นเดินกะลา				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.86	0.00	มากที่สุด
2	รำเรงแจ่มใส	3.86	0.00	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.86	0.00	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.86	0.00	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.86	0.00	มากที่สุด
7.การละเล่นจ้ำจี้				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.31	0.46	มาก
2	รำเรงแจ่มใส	3.38	0.44	มาก
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.72	0.26	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.52	0.39	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.45	0.42	มาก
8.การละเล่นม้าก้านกล้วย				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.72	0.26	มากที่สุด

2	รำเรงแจ้มใส	3.31	0.46	มาก
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.38	0.44	มาก
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.52	0.39	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.66	0.31	มากที่สุด
9.การละเล่นลากกบหมาก				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.72	0.26	มากที่สุด
2	รำเรงแจ้มใส	3.66	0.31	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.66	0.31	มากที่สุด
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.66	0.31	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.52	0.39	มากที่สุด

10.การละเล่นเป่ากบ				
1	หน้าตายิ้มแย้ม	3.72	0.26	มากที่สุด
2	รำเรงแจ้มใส	3.66	0.31	มากที่สุด
3	กระโดดโลดเต้นอย่างสนุกสนาน	3.45	0.42	มาก
4	กระตือรือร้นอยากร่วมกิจกรรม	3.59	0.36	มากที่สุด
5	มีอารมณ์ขัน	3.66	0.31	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยรวม		3.72	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์การศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย ชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวนนักเรียน 28 คน ในภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมด้านความสุข อยู่ในระดับ มากที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.72 ค่าเฉลี่ยรวม S.D. เท่ากับ 0.28 โดยการสังเกตความสุขของเด็กปฐมวัยผ่านประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทยและชุดกิจกรรมการละเล่นเดินกะลา สูงสุดที่สุด ด้วยค่าเฉลี่ย 3.86 รองลงมาชุดกิจกรรมการละเล่นม้าก้านกล้วย ด้วยค่าเฉลี่ย 3.72 และไม่พบข้อที่อยู่ในระดับน้อยที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทยและเพื่อศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย สำหรับเด็กปฐมวัย กำลังศึกษาอยู่โรงเรียน सरเสรีอิสลาม ชั้นอนุบาล 3 ผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจซึ่งนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมทางสังคมก่อนและหลังได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย ประกอบด้วยชุดกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้านของไทย จำนวน 10 กิจกรรม คือ 1) รีรีข้าวสาร 2) การละเล่นซ่อนหา 3) การละเล่นหมากเก็บ 4) การละเล่นมอญซ่อนผ้า 5) การละเล่นงูกินหาง 6) การละเล่นเดินกะลา 7) การละเล่นจ้ำจี้ 8) การละเล่นม้าก้านกล้วย 9) การละเล่นลากกบหมาก 10) การละเล่นเป่ากบ ผลการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านสังคมของเด็กปฐมวัยหลังจากการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ มีคะแนนค่าเฉลี่ย 41.86 ค่า S.D 1.49 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้

เนื่องจากชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ผู้เรียนสนใจและมีความกระตือรือร้นในกิจกรรมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งจากการจัดประสบการณ์ที่ยึดเด็กเป็นสำคัญใช้วิธีการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง รวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้เด็กเกิดพัฒนาการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น และแผนการจัดประสบการณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้างอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสมกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัยโดยเฉพาะ โดยเริ่มตั้งแต่การเลือกและเรียบเรียงเนื้อหาสาระ การศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อเด็กปฐมวัยได้เรียนรู้และรับประสบการณ์โดยตรงได้เล่นโดยอิสระ และชุดกิจกรรมก็มีความน่าสนใจ โดยมีกิจกรรมที่หลากหลาย แตกต่างกันไป เด็กมีความสนใจในสิ่งแปลกใหม่ และสามารถสัมผัสได้ครบทุกมิติ ทั้งร่างกาย ความคิด ทำให้สามารถเข้าใจและรู้ตามสิ่งที่ครูผู้สอนได้บอก

2. ผลการศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเด็กปฐมวัยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรม ทั้งนี้เป็นเพราะมีการวิเคราะห์เนื้อหา และจัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนย่อยๆ เรียงจากเนื้อหาไปหาเนื้อหาที่ยาก มีความต่อเนื่องตามลำดับขั้นตอน มีสีสัน และรูปภาพประกอบช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจมากขึ้น เนื้อหาสาระในชุดกิจกรรมนั้นมีความรู้เกี่ยวกับการเล่นพื้นบ้านที่นักเรียนคุ้นเคยและเล่นเป็นอย่างดี กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละกิจกรรมเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ตรวจสอบความรู้ด้วยตนเองตามความสามารถ ช่วยให้ผู้เรียนใส่ใจต่อการเรียน และเรียนรู้ที่จะรับผิดชอบ การเรียนรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ (Maslow. 1970:69-80) กล่าวว่า หากความต้องการของมนุษย์ได้รับการตอบสนองแล้วจะเกิดความพึงพอใจในระดับหนึ่ง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะส่งผลถึงประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานและกิจกรรมต่างๆ ด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับจิตติญา วชิรนทรานุกร (2553 : 42) ได้กล่าวถึงความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกชอบส่วนตัวของบุคคลต่อการปฏิบัติกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งที่ปฏิบัติด้วยความเต็มใจ ซึ่งกิจกรรมนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้นได้ และสามารถกระตุ้นให้บุคคลมีความต้องการพบกับความสำเร็จมากขึ้นเรื่อยๆ

ดังนั้นการจัดประสบการณ์โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยทั้ง 10 ชุดกิจกรรม การศึกษาความสุขของเด็กปฐมวัยที่มีต่อการจัดประสบการณ์ด้วยชุดกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทย ชั้นอนุบาล 3 จำนวนนักเรียน 28 คน ในภาพรวมนักเรียนมีพฤติกรรมด้วยความสุข อยู่ในระดับ มากที่สุด โดยค่าเฉลี่ยรวม เท่ากับ 3.72 และ ค่าเฉลี่ยรวม S.D เท่ากับ 0.28 ซึ่งนักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีเข้าใจในบทบาทของตนเองในการแสดงออกว่าควรปฏิบัติตนได้อย่างมีความสุขเมื่อต้องอยู่ร่วมกับผู้อื่น ทำให้เกิดการปรับพฤติกรรมตัวเอง จากเด็กที่มีอารมณ์แปรปรวนง่าย ยังไม่รู้จักรับควบคุมอารมณ์ ที่เคยยึดตัวเองเป็นศูนย์กลางตามธรรมชาติของวัยเปลี่ยนมาเป็นการรู้จักควบคุมอารมณ์ ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น มีทัศนคติที่ดีต่อกับคนทั่วไป ซึ่งทำให้เด็กมีประสบการณ์ทางสังคมเพิ่มมากขึ้น สามารถทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลต่อเด็กๆ ให้มีทักษะทางสังคมที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรส่งเสริมและพัฒนาด้านสังคมเน้นเด็กในทุกระดับชั้น และส่งเสริมพฤติกรรมในด้านอื่นๆ
2. ควรเพิ่มกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนักเรียน
3. ต้องเพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมให้มากขึ้นเนื่องจากนักเรียนต้องปรับตัวให้เข้ากับกิจกรรม และวิธีการเล่นแต่ละกิจกรรม ครูต้องการบอกและย้ำพฤติกรรมของนักเรียนที่เหมาะสมและคอยให้กำลังใจเด็กขณะที่ทำกิจกรรม เพื่อเด็กจะได้มีพัฒนาการด้านสังคมเพิ่มขึ้น

4.ควรนำข้อมูลที่ได้ไปพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นการพัฒนาทักษะของผู้เรียนให้มีความสามารถในการดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

5.ควรนำกิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยไปประกอบในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

เอกสารอ้างอิง

- พาลาตี หมดเต๊ะ. (2557). ผลของการฝึกการเล่นพื้นบ้านที่มีต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์. (สาขาหลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัฉนิมา อ่อนน้อม. (2554). ผลการใช้กิจกรรมการเล่นพื้นบ้านของไทยต่อการพัฒนาสัมพันธภาพของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์. ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
- อุไรรัตน์ แข็งขัน. (2552). การศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 โดยการจัดกิจกรรม คี ล ป ะ สร้างสรรค์แบบกลุ่ม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (สาขาหลักสูตรและการสอน)
- Fatemeh Pasand at al. (2014). Impact of Traditional Exercises on Perceptual-Motor Development in Elementary School Girl Students. Indian Journal of Fundamental and Applied Life Sciences 4 (S3): 1297-1302.
- Good, C.V. (2011). Dictionary of Education. 3rd ed. New York: McGraw-Hill Book Co. Inc.
- Hakimeh Akbari at al. (2009). The Effect of Traditional Games in Fundamental Motor Skill Development in 7-9 Year-Old Boys. Iranian Journal of Pediatrics 19 (2): 123-129.

